

רע"פ 4747/17 - אהרון צדיק נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
רע"פ 4747/17**

כבוד השופט א' שהם

לפני:

אהרון צדיק

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה, בע"פ 28032-03-17, מיום 11.5.2017, שניתן על ידי כב' הרכב השופטים: ד"ר רון שפירא - סג"נ; ב' טאובר; ו-ת' נאות פרוי, ובקשה למינוי סניגור

ה המבקש: בעצמו

בשם הסניגוריה הציבורית: עו"ד טל ענר

החלטה

1. לפניו בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה (כב' הרכב השופטים: ד"ר ר' שפירא - סג"נ; ב' טאובר; ו-ת' נאות פרוי), בע"פ 28032-03-17, מיום 11.5.2017. בגיןו של פסק הדיון, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דיןו של בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת הבכירה ר' לאופר חסונ), בת"פ 48075-07-14, מיום 20.2.2017, ועל גזר הדיון, מיום 1.3.2017.

בד בבד עם בקשת רשות הערעור, הגיע המבקש בקשה למינוי סניגור ציבורי, לצורך יציגו בהליך דין.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין - כל הזכויות שמורות לאתר

2. נגד המבוקש הוגש כתוב אישום, המיחס לו ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). מכתב האישום עולה, כי ביום 20.5.2012, בשעה 09:20, הגיע המבוקש אל לשכת התעסוקה בחוזיות המפרץ, שם תקף את המתلون, אשר שימש כמאבטח במקום, בכך שהיא אותו בפניו, באמצעות מכות אגרוף. זאת, על רקע בקשתו של המתلون מהבוקש, כי יפסיק לטף אותו לפניו. נמצא מאליו של המבוקש, אך נטען בכתב האישום, נגרמו למתلون חבלות בדמות פצע בפרק כף ידו השמאלית, ושריטה ואודם בלחיו הימנית.

3. בדיון שהתקיים בפני בית משפט השלום מסר המבוקש את גרסתו, לפיה הוא טפח למתلون על שצמו, כמחווה של ידידות, ובתגובה הוא והתקף על ידי המתلون במלויות אגרוף רבות. בהמשך לכך, טعن המבוקש, כי מתוך הגנה עצמית הוא הכה את המתلون, מכח בודד, וכי המתلون אף איים לרצוח אותו. בפני בית משפט השלום העידו מטעם הتبיעה, המתلون, מאבטחים נוספים, ושוטרים שהיו בזירה. בנוסף, הגישה המשhiba סרטון ממצולמות האבטחה בזירת האירוע (להלן: הסרטון), בו תועדה ההתרחשויות נשוא כתוב האישום. מטעם הגנה, העיד המבוקש עצמו, והוגשו תמונות שנלקחו מתוך הסרטון האמור. בהכרעת דין, מיום 20.2.2017, דחה בית משפט השלום את גרסתו של המבוקש, בקובע כי מהתשתית הריאיתית שהונחה בפניו עולה, כי המבוקש תקף את המתلون, כפי הנטען בכתב האישום. יחד עם זאת, קבע בית משפט השלום, כי לא הוכח ברף ההוכחה הנדרש, כי נגרמה למתلون "חבלה של ממש". לפיכך, הרשע בית משפט השלום את המבוקש, בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, חלף העבירה שיוחסה לו בכתב האישום. זאת, מכוח סמכותו של בית המשפט, לפי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

4. ביום 1.3.2017, ניתן גזר דין של בית משפט השלום בעניינו של המבוקש. בגזר הדין, ציין בית משפט השלום כשייקול לקולה את העובדה, כי כתב האישום בתיק דין הוגש בשינוי של כשנתיים; וכי מועד מתן גזר דין היה בחולף כ-5 שנים מיום האירוע. עוד ציין בית משפט השלום, כי עברו הפלילי של המבוקש נקי; וכי לטענותו של המבוקש, לאחר האירועים המפורטים בכתב האישום, הוא הוכה על-ידי המבטחים ונגרמו לו חבלות ונכות. בית משפט השלום הדגיש, בהקשר זה, כי לא הוכח קשר סיבתי בין תחלואו של המבוקש ונכוונו, לבין האירוע שהתרחש לאחר שתקף המבוקש את המתلون. לאור האמור, קבע בית משפט השלום, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע המבוקש, נע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, לצד עונשה נלווה. לבסוף, השית בית משפט השלום על המבוקש חדש מאסר על תנאי, לביל יעבור המבוקש את העבירה בה הורשע, למשך שנה; וכן חייב המבוקש בחתימה על התחייבות בסך 1,500 ₪, בערבות עצמית, להימנע מביצוע העבירה בה הורשע, למשך שנה אחת.

5. המבוקש סירב להשלים עם הכרעת דין, וגזר דין של בית משפט השלום, והגיש ערעור על שני אלו בבית המשפט המחויז, גם שבוואדעת הערעור ובתייעונים שנשמעו בפני בית המשפט המחויז, לא הייתה התייחסות בפועל לגזר דין. בפסק דין, מיום 11.5.2017, דחה בית המשפט המחויז את ערעורו של המבוקש, בציינו כי "עסקינו בערעור עובדתי 'mobahak'". בית המשפט המחויז קבע, כי הטענות שהעלתה המבוקש נגד מצאי המהימנות שנקבעו על ידי בית משפט השלום אינן משכנעות, וכי חלקן אף "מקומות", כגון הטענה כי בית משפט השלום לא צפה בסרטון מזרית האירוע. עוד הוסיף בית המשפט המחויז וציין, כי מעבר קפדי על חומר הראיות מראה כי לא נפלה כל שגגה בהכרעת הדין", שכן מהסרטון עולה בבירור כי המבוקש מושיט את ידו לעבר פניו של המתلون, כי המתلون הודיע את המבוקש, ואז תקף המבוקש את המתلون במכות אגרוף. בית המשפט המחויז קבע בנוסף, כי השוואת עדותו של המתلون בבית המשפט עם הדברים שמסר במשטרה מעלה, כי גרסתו הייתה עקבית, וכי דווקא גרסתו של המבוקש, "מעוררת קשיים בלתי מבוטלים". בית המשפט המחויז הוסיף וקבע, כי טענותו של המבוקש לפיה מהתמודדות ניתן להסיק מסקנות אחרות

מהסרטון, "אינה מקובלת ואני נcona"; כי יש לדחות את טענותו של המבוקש לפיה מעשו נבעו מהצורך להגנה עצמית; וכי אין במסמכים הרפואיים שהגיש המבוקש, כדי ללמד על קשר סיבתי בין האירוע לבין מצבו הרפואי. לבסוף, הביר בcourt המשפט המ徇ז, אף שלא נטענו טענות בפועל לעניין זה, כי העונש שנגזר על המבוקש היה מקל, וכי אין מקום להתערב בו.

הבקשה לרשות ערעור והבקשה לミニי סניגור

6. בבקשת רשות הערעור שלפניי, חזר המבוקש על טענותיו שהועלו בפני הערכאות הקודמות. כך, המבוקש טוען כי הוא טפח בידיות על שכמו של המתلون, ותגובה המתلون הרבץ לו, תוך שהוא צורח כי הירוג אותו. לאחר מכן, וכך טען המבוקש, הctrspo מספר מאבטחים נוספים למהומה, היכו אותו, והפלו אותו אר札ה. עוד לטענותו של המבוקש, המאבטחים "SHIPCO את גרסאותיהם, כדי להתחמק מגזר דין". נטען בנוסף בבקשתה, כי השופטת בבית משפט השלום לא צפתה בסרטון האבטחה, ולא אפשרה למבוקש להציג "מספר תМОנות בתלת מימד"; כי "ההרשעה כולה מבוססת על שקרים"; ועוד כהנה וכנה טענות שעניןן בנסיבות עובדה ומהימנות שונות שנקבעו על ידי בית משפט השלום. לאור האמור, מתבקש בית משפט זה ליתן למבוקש רשות ערעור, לדון בערעור לגופו, ולזכות את המבוקש מהעבירה בה הורשע.

7. בהחלטתי מיום 12.6.2017, ביקשתי כי הסניגוריה הציבורית תודיע את עמדתה בנוגע לבקשתו של המבוקש להיות מיוצג על ידה בהליך זה. בתגובהה לבקשתה זו, ציינה הסניגוריה, כי המדיניות בה היא נוקטת אינה הגשת ערעור ובקשות לרשות ערעור בשם ל��וחותיה, באופן "אוטומטי", וכי "מינוי סניגור ציבורי לצורך הגשת בקשת רשות ערעור בפלילים בנסיבות בהן מדובר בהליך ב'גלגול שלישי' אינם נעשו בדבר שבשגרה" (רע"פ 8580/16 באיסה נ מדינת ישראל (4.12.2016)). לפיכך, מסרה הסניגוריה בתגובהה, כי היא מותירה לשיקול דעתו של בית משפט זה, את סוגיית מינוי סניגור ציבורי למבוקש בהליך דן. בנסיבות האמור, הגיעתי לידי מסקנה כי אין מקום למנוט סניגור ציבורי למבוקש, לצורך ייצוגו בהליך זה.

דין והכרעה

8. למקרא האמור בבקשתה, נחה דעתך כי דין הבקשה להידוחות. זאת, משומש אין הבקשה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או סוגיה ציבורית רחבה, והיא אינה חרוגת, כהוא זה, מעניינו הפרטני של המבוקש. לטעמי, אף אין מתעורר במקרה זה כל חשש מפני עיוות דין או חוסר צדק מהותי שנגזר למבקר (רע"פ 4880/17 קוסה נ' מדינת ישראל (21.6.2017); רע"פ 4550/17 נאור נ' עיריית הרצליה (20.6.2017); רע"פ 4062/17ALKOAUN N' מדינת ישראל (19.6.2017)). מטעם זה בלבד, יש לדחות את הבקשה.

9. עוד אוסיף, כי כל טענותו של המבוקש במסגרת בקשה לרשות ערעור שלפניי, משיגות, הילכה למעשה, על מצאי העובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאות הקודמות. זאת, שעה שידוע, כי התערבותה של ערכאת ערעור במקרים מעין אלו, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדינונית, תיעשה במקרים חריגים ומוצמצמים בלבד, לא כל שכן עת עסקין ברשות ערעור ב'גלגול שלישי' (רע"פ 3958/17 אלימלך נ' מדינת ישראל (20.6.2017); רע"פ 372/17 ח'/or נ' מדינת ישראל (18.1.2017); רע"פ 9632/16 מקוהה נ' מדינת ישראל (15.12.2016)). בנסיבות אלו, וכן כה התרשםותי כי הבקשה דן מהוות ניסיון לעורר "מקצת שיפורים" מובהק לתוצאות הערעור, לאחר שטענותו של המבוקש

נדחו על ידי הערכאות הקודמות, לא מצאתי טעם להידרש פעם נוספת לטענותיו של המבקש לגופן.

.10. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, כ"ז בסיוון התשע"ז (21.6.2017).

שפט